

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи четири основания.

В рамките на първото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 101 ДФЕС, правилата за събиране на доказателства, принципите на презумпцията за невинност и правна сигурност, както и изискването за мотивиране, като е постановил, че жалбоподателят е участвал в нарушението между 12 май 2004 г. и 28 април 2005 г. поради това, че не е доказал, че се е разграничил публично от картела през този период.

С второто си основание, състоящо се от две части, жалбоподателят счита, че Общият съд е нарушил, от една страна, принципа на равно третиране и задължението си за мотивиране, а от друга страна, че е допуснал изопачаване на писмените доказателства относно получените от TMS и Repsol покани, доколкото Общият съд напълно изключил оттеглянето на TMS от картела след срещата от 11—12 май 2004 г., но е приел оттеглянето на Repsol след срещата от 3—4 август 2004 г.

С третото основание, състоящо се от две части, жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 101 ДФЕС, правилата за събиране на доказателства, принципите на презумпцията за невинност и правна сигурност, както и изискването за мотивиране, като е постановил, че TMS не е прекъснало участието си в нарушението между 26 май 2000 г. и 26 юни 2001 г. поради това, че не е доказало, че се е разграничил публично от картела през този период.

Накрая, с четвъртото си основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил принципите на ефективна съдебна защита, лична отговорност, както и изискването за мотивиране поради това, че е отхвърлил, без да го разгледа, основанието, изведено от липсата на отчитане на доказателствата за конкурентно поведение на TMS.

Иск, предявен на 3 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-639/13)

(2014/C 45/39)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и M. Owsiany-Hornung)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— Да се установи, че Република Полша не изпълнява задълженията си по членове 96—98 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ във връзка с приложение III към Директивата, тъй като прилага намалена ставка към стоките за противопожарна защита, посочени в приложение № 3 към Закона от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите,

— Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и доводи

В подкрепа на иска си Комисията посочва, че Република Полша прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност спрямо стоки, които не са посочени в приложение III към Директивата. Всъщност тези стоки трябвало да се облагат по стандартната ставка, тъй като не попадат в обхвата на изключенията по член 98, параграф 2 от Директивата. Освен това изложените от Полша съображения били просто политикоикономически, а с такива съображения не можело да се оправдае нарушението на разпоредбите на Директивата. Поради това било безспорно, че разпоредбите на полското право не са в съответствие с изискванията на Директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 4 декември 2013 г. от Villeroy & Boch — Belgium срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 16 септември 2013 г. по съединени дела T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, Villeroy & Boch/Комисия

(Дело C-642/13 P)

(2014/C 45/40)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Villeroy & Boch — Belgium (представители: O. W. Brouwer и N. Lorjé, Rechtsanwältе)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени Решението на Общия съд (четвърти състав) от 16 септември 2013 г. по съединени дела T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, Villeroy & Boch/Kommission, доколкото с него се отхвърлят исканията на жалбоподателя,

- при условията на евентуалност да се отмени точка 1 от диспозитива на решението от 16 септември 2013 г. в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- отново при условията на евентуалност, да намали по справедливост наложената в член 2 от обжалваното решение от 23 юни 2010 г. глоба на жалбоподателя,
- отново при условията на евентуалност да отмени решението на Общия съд от 16 септември 2013 г. и да върне делото на Общия съд,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и главни доводи

Жалбоподателят счита, че обжалваното решение следва да се отмени на следните основания:

1. С първото основание се твърди, че Общият съд е изопачил доказателствата, като неправилно не е взел предвид посочените от жалбоподателя факти, които според него са релевантни, и които са обсъдени в съдебно заседание пред Общия съд.
2. С второто основание жалбоподателят оспорва включването на самостоятелно от фактическа и правна страна поведение към твърдяното едно-единствено, усложнено и продължено нарушение. Прилагането на принципа „едно-единствено, усложнено и продължено нарушение“ освен това нарушава правото на справедлив съдебен процес и на правилно осъществяване на правораздаването и задължението на Общия съд за контрол.
3. С третото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд не е упражнил правилно съдебния контрол, с което е нарушена ефективната съдебна защита, гарантирана в правото на Съюза.
4. С четвъртото правно основание се твърди, че наложената глоба при всички случаи не се обосновава от направените при проверката изводи от Общия съд и е несъразмерна.

Жалба, подадена на 5 декември 2013 г. от Villeroy et Boch срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 16 септември 2013 г. по съединени дела T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, Villeroy et Boch Austria и др./Комисия

(Дело C-644/13 P)

(2014/C 45/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Villeroy et Boch (представител: J. Philippe, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- пълна отмяна на решението на Общия съд (четвърти състав) от 16 септември 2013 г. по съединени дела T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, доколкото с него се отхвърля искът на жалбоподателя по настоящото дело,
- при условията на евентуалност, частична отмяна на решението на Общия съд от 16 септември 2013 г.,
- при условията на евентуалност, намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с член 2 от оспореното решение от 23 юни 2010 г.,
- също при условията на евентуалност, връщане на делото на Общия съд за ново произнасяне;
- възлагане в тежест на ответната страна на разноските по производството.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят повдига четири правни основания в подкрепа на настоящата жалба.

С първото правно основание жалбоподателят излага въпроса за наличието на противоречие в преценката от Общия съд на доказателствените средства относно всички факти във Франция. Всъщност в обжалваното съдебно решение Общият съд бил преценил три доказателства по противоречив, и дори по диаметрално противоположен начин, на този, по който е направил преценка на същите доказателства в успоредни съединени дела T-379/10 и T-381/10, Sanitec, и T-380/10, Wabco/Ideal Standard, по които жалбоподателите са били освободени от разходите, засягащи Франция. Според жалбоподателя по настоящото дело, такова основно противоречие, което се проявява в противоположни изводи, направени въз основа на едни и същи доказателства, нарушава принципа на равно третиране, принципа *in dubio pro geo* и също така накръпява логическата и правната последователност в решението на Общия съд.

С второто правно основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото. Общият съд бил прегрупирайл изкуствено актове, които са юридически обособени и независими по отношение на фактите, за да ги квалифицира като сложно и продължавано нарушение. Освен това Общият съд бил пропуснал да вземе предвид липсата на всякаква връзка на взаимна допълняемост между актове, които при все това е оценил съвместно.